

Léka Géza

Adóbevallás – 1990

Dzsó,

öreg Dzsó, ha tudnád, amikor a határidő lejárta előtt egy órával végre eldöntöttem, anyósod helyett jobb, ha engem küldesz, adjam föl én az adóbevallásodat, ne Babi néni bumlizzon be vele késő este a 72-es Postára, a Keletihez, és virrasszon érted hajnalig a vérre menő hosszabbításban, úrral, elvtárssal, rendszerváltó ribanccal, a köztársaság fölbátorodó szélkakasaival, fehérgalléros csőcselékével, és már vert is a víz a ringó, hömpölygő csődületben, kések, rozsdás bökők estek a torkomnak, kalodák, spanyolcsizmák ugattak felém, a mennyezetről dohos Júdás-ezüst hullott közel két órán át, aztán kiesett a boríték a kezemből, de amint lehajoltam érte, és végre sikerült beadnom az apró ablakon, a hölgy megszólított: *ön Utassy József, a költő?*, és fölparázslott arcán a smink, *nos...* vakkantottam, megérezvén, hogy a sorszám sarkában begörcsölt a kunkor, *hát..., mit tagadjam...*, rebegtem, amitől minden elcsendesült, a tömeg szétnyílt, én pedig kísértálm az ánizsos tavaszba.

LÉKA GÉZA (1957) Budapesten élő költő, író, a *Hitel* szerkesztője. Utóbbi kötete: *Árva ragyogás* (Hitel Könyvműhely, 2016).

Magyar századok

Dzsó, öreg Dzsó,
ha tudnád,
én föld alá bújnék
szégyenemben ma is,
hiszen kimondtam:
te nyeled, nyakalod
csak a népdalt,
a szerves muzsikát,
de nincs rá szavad,
de nincs rá szíved,
hogy sír, hogy kesereg
Seprődi Borbála,
kerek udvarába,
pilota ágyába...

Nem láttad-hallottad
hatvannyolcban a
*Magyar századokat*¹
az Erkel színpadán,
Balogh Marcit vad,
fagykék sámánként
dobolni csengettyűs
kesztyűjében,
Varga Böskét, Berta Etát,
Bucski Beát fejük fölé
emelt karddal táncolni,
szabadulni mindüket
a török rabszíjról,
sem Pászti Miklós
gregorián Keresztjét,
vetélkedő virágainak
finom ornamentikáját
a napernyős, színes
kosztümökön!...

1 Az Állami Népi Együttes új műsora.

Ma sem tudom,
mi üthetett belém,
hogy ezeket kértem
rajtad számon,
noha dalainkból
csurgott a nádméz,
s lovaink rég az
égen bitangoltak.

Talán a csodavárás,
az ifjú, a tízéves gyerek
könyörtelen emlékezete,
életöszöne ragadott el,
amely soha, de soha sem
tud megvénülni már.

Halottak napján

Dzsó, öreg Dzsó, ha tudnád –
én sose hittem a halottakban.
De veled apám, anyám, még
nagyanyám is feléled gyakran.

A többi csak cinkelt merengés:
összegányolt, másvilági éden.
Akciós, jó szagú gyertyafény –
Made in Poland Tesco 0-24-ben.